

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

Ο ἔξοχος Ἕλλην ἀστρονόμος, οὗ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο νὰ περιβάλλῃ ἡ ἀνέσπερος αἴγλη τῆς ἀθανασίας παραδιδόμενον εἰς τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ τιμῶν οὐ μόνον τὴν φύσασαν καὶ ἐκθρέψασαν αὐτὸν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ σύμπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τοῦ αἰῶνος, ἀνήκει εἰς γνωστὴν ἀθηναϊκὴν οἰκογένειαν.

Ὅταν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, παῖς ἔτι, μόλις δεκαπενταέτης, ὁ Δημήτριος Αἰγινήτης, ἐπεράτου ἐνταῦθα τὰς πρώτας ἐγκυκλίους σπουδὰς καὶ

ἐνεγράφετο ἐν τῇ μαθηματικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου, πάντες βεβαίως οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ, συμμαθηταί, καθηγηταί, διδάσκαλοι, φίλοι, γνώριμοι, διέβλεπον σπανίαν ἰδιοφυίαν καὶ πνεῦμα ἀνήσυχον, μετάρσιον, ἐρευνητικόν, ἀνυψούμενον ὑπὲρ ἄνω τοῦ συνήθους κύκλου καὶ τῆς συνήθους δράσεως καὶ ἀντιλήψεως. Ἀλλὰ τίς ποτε ἠδύνατο νὰ προῖδῃ ὅτι ὑπὸ τὸ μεϊράκιον ἐκεῖνο, ὑπὸ τὴν παιδικὴν ἐκείνην μορφήν, ἐφ' ἧς δὲν εἶχεν ἔτι ἐπαρθῆσαι ὁ πρῶτος χνοὺς τῆς ἡβῆς, ὑπέφωσκεν ἐξαισία μεγαλοφυΐα, μέλλουσα τόσον ἐνωρὶς νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἄδυτα τῆς ὑπάτης τῶν ἐπιστημῶν, τῆς Ἀστρολογίας, νὰ διανοίξῃ νέους ἐν αὐτῇ ἀγνώστους τέως ὀρίζοντας ἐρεύνης καὶ παρατηρήσεως, καὶ νὰ καταπλήξῃ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλῆς ἐπιστημονικοῦς κύκλους; Ἐν τούτοις εἶνε ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις οἱ καθηγηταί αὐτοῦ ἐκπλαγέντες καὶ θαυμάσαντες τὰς γνώσεις καὶ τὸ μοναδικὸν ἄλγαντον τοῦ νεαροῦ καὶ ἀγενεῖου ἔτι ἐπιστήμονος, δὲν ἤρκεσθησαν νὰ ἀνακηρύξωσιν τὸν Δημήτριον Αἰγινήτην θρι-

αμβευτικῶς διδάκτορα μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἐζήτησαν ὁμοφώνως, αὐθορμήτως καὶ μετ' ἐπιμονῆς παρὰ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἀποσταλῇ εἰς Ἑσπερίαν.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν του εἰς διδάκτορα ὁ καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Κυπάριστος Στέφανος ἐξ αἰσθήματος ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα παρεχώρει αὐτῷ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ὑπαξιωματικῶν θέσιν του, ἐν ἣ καίπερ νεώτατος τὴν ἡλικίαν πάντων τῶν μαθητῶν οὕς ἔμελλε νὰ διδάξῃ, κατώρθωσεν οὐχ' ἥττον νὰ διαπρέψῃ ἐφελκύσας ἀμέριστον τὴν κοινὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν. Ἀμα γνωσθέντος τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ διορισμοῦ του πάντες ἐφοβήθησαν τότε μή τοι ὁ ἀμύσταξ ἔτι νεανίας δὲν δυνηθῇ, ἐλλείψει πείρας καὶ ἡλικίας, νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν τῇ πρώτῃ ἐφαρμογῇ τοῦ πρακτικοῦ σταδίου. Καὶ ὅμως δὲν ἐβράδυναν νὰ πεισθῶσι περὶ τοῦ ἐναντίου. Εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων παραδόσεών του πάντες οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἀνωμολόγησαν τὴν ἔκτακτον ἱκανότητα τοῦ νεαροῦ καθηγητοῦ, καθόσον ὁ Αἰγινήτης δὲν εἶνε μόνον προνομιοῦχος ἐπιστημονικὴ ἰδιοφυΐα, ἀλλὰ κατέχει ἀπὸ φύσεως καὶ τὸ σπάνιον δῶρον τοῦ μεταδίδειν τὰ κεφάλαια τῶν ἰδίων γνώσεων καὶ καθιστᾷν αὐτὰ καταληπτὰ ἅμα καὶ ἐπαγωγὰ τοῖς διδασκομένοις. Καὶ οἷα σύμπτωσις! μεταξὺ τῶν τότε μαθητῶν του ὑπῆρχον καὶ οὐκ ὀλίγοι πρόην συμμαθηταί του!

Μετὰ τινὰς μῆνας ὁ Δημ. Αἰγινήτης μετέβαινεν ἐπ' ἐλπίδι εὐρυτέρου μέλλοντος εἰς Παρισίους, εἰσελθὼν κατ' ἀρχὰς ὡς μαθητὴς εἰς τὸ μέγα αὐτόθι Ἀστεροσκοπεῖον. Μικρόν μετὰ τὴν ἐν αὐτῷ εἰσοδόν του ὑπέβαλεν εἰς τὸν ἀρμόδιον καθηγητὴν ὑπομνημα, δι' οὗ ὑπεδείκνυε καὶ προέτεινε νέαν μέθοδον ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων, ἐμποιήσασαν μεγίστην ἐντύπωσιν. Ἐκτοτε ἤρξατο νὰ ἐπισπᾷ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ τούτῳ καθιδρύματι σοφῶν ἀνδρῶν. Τάχιστα περατώσας τὰς ἐν αὐτῷ σπουδὰς διωρίσθη ἐξαιρετικῶς, εἰ καὶ ἀλλοδαπός, μεταξὺ τῶν τακτικῶν ἀστρονόμων τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τούτου. παραχωρηθείσης αὐτῷ καὶ ἰδιαίτερας κατοικίας ἐν τῷ καταστήματι, τοῦθ' ὅπερ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε εἰς οὐδένα ξένον ἐγένετο. καθόσον ἡ τιμὴ αὕτη ἐπεφυλάσσετο μόνον διὰ τοὺς διαπρεπεῖς ἐκ τῶν Γάλλων ἀστρονόμων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἐντεῦθεν ὁ Δ. Αἰγινήτης ἐδημοσίευσε περὶ τὰς 1000 ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις καὶ πλεῖστα πρωτότυπα ὑπομνήματα εἰς τὰ Annales τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου καὶ τὰ Comptes Rendus τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. Ἡθέλομεν πληρώσει πάσας τὰς σελίδας τοῦ ἀνὰ χεῖρας Ἡμερολογίου ἐὰν ἐπει-

ρώμεθα νὰ ἀριθμήσωμεν τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς συμπαθεῖς κρίσεις
 περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Αἰγινήτου, ὧν βρίθουσι τὰ
 σχετικὰ περιοδικὰ καὶ ὁ λοιπὸς τύπος τῆς Γαλλίας. Ὁ ἀκαδη-
 μαϊκὸς διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίοις Ἀστεροσκοπεῖου δι' ἰδιαιτέ-
 ρας ἐκθέσεως πρὸς τὴν Σύγκλητον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου
 ἀνομολογεῖ τὰς ἐπιστημονικὰς ταύτας ἐργασίας ὡς ἐξόχου ἀκρι-
 βείας, καταδεικνυούσης δὴ ἀπαράμιλλα προσόντα, ἅπερ, καί τοι
 σπανίως συναντώμενα, συνενοῖ ἐν ἑαυτῷ εἰς μέγαν βαθμὸν ὁ δια-
 πρεπὴς Ἕλλην ἐρευνητὴς τῶν οὐρανίων κόσμων, ἥτοι : δεξιότητα
 ἀσυνήθη περὶ τὰς ἀστρονομικὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις καὶ θαυμα-
 στήν δημιουργικότητα ἐν τῇ θεωρητικῇ ἐπιστήμῃ. Ὅτι ὁμως
 πρὸ πάντων ἀνύψωσε τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ περιωπὴν εἰς
 ἀνέφικτον σημεῖον, εἶνε ἡ τελευταία αὐτοῦ ἀνακάλυψις, δι' ἧς
 ἀνέτρεψεν ἄρδην τὴν τέως κρατοῦσαν ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ θεωρίαν
 τοῦ ἀμεταβλήτου τῆς ἀποστάσεως τῶν πλανητῶν ἀπὸ τοῦ
 ἡλίου. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη, διεγείρασα τὴν γενικὴν κατάπλη-
 ξιν καὶ τὸν θαυμασμὸν σύμπαντος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐπιστημονικοῦ
 κόσμου, ἐχαρκτηρίσθη ὡς μία τῶν μεγαλειτέρων ἀστρονο-
 μικῶν ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος, ἔνεκεν τῆς ἀκριβείας τῶν μα-
 θηματικῶν ὑπολογισμῶν ἐφ' ὧν στηρίζεται. Ἐν τῷ Γαλιλαίῳ,
 περιοδικῶ τῶν κοσμολογικῶν ἐπιστημῶν, ὁ διαπρεπὴς Γάστων
 Μπάρτ ἰδοὺ τί γράφει ἐπὶ λέξει περὶ τοῦ κ. Αἰγινήτου καὶ τῆς
 θαυμασίας αὐτοῦ ἀνακαλύψεως: «Τὸ ἀμετάβλητον τῶν μεσαιῶν
 ἀποστάσεων τῶν πλανητῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶνε ἡ βᾶσις τῆς νεω-
 τέρας ἀστρονομίας. Κυρίως ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδιότητος τῆς κινήσεως
 τῶν πλανητῶν ἐξαρτᾶται ἡ στερεότης τοῦ συστήματος τῶν κό-
 σμων. Ἐὰν αἱ ἀποστάσεις τῶν πλανητῶν πρὸς τὸν ἥλιον μετε-
 βάλλοντο ἀπὸ ἑτοὺς εἰς ἑτος, οἱ ἀστέρες οὗτοι θὰ προσέπιπτον, τοῦ
 χρόνου προϊόντος, ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἔνεκα τῆς κεντρωφεροῦς δυνά-
 μεως, ἣ θὰ ἀπεμακρύνοντο ἐπ' ἄπειρον, ἔνεκα τῆς κεντρόφυγος ду-
 νάμεως, ὅπερ θὰ ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν τοῦ ἡλιακοῦ συστήμα-
 τος. Εἰς διατριβὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστη-
 μῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μουσσε, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Πα-
 ρισίων, ὁ κ. Αἰγινήτης, ὁ σοφὸς Ἕλλην ἀστρονόμος, ἀπέδειξε διὰ
 προσφυστάτων μαθηματικῶν ὑπολογισμῶν ὅτι ἡ Γῆ καὶ ὁ Κρόνος
 πλησιάζουν ἐτησίως κατὰ μικρὸν τι διάστημα πρὸς τὸν ἥλιον. Ἡ
 μὲν Γῆ ἔνεκα τῆς δευτερευούσης ἑλξεως τῆς Ἀφροδίτης, ὁ δὲ Κρό-
 νος διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἑλξεως τοῦ Διός. Ἀναλογιζόμενοι τὸ προοδευ-
 τικὸν ἀποτέλεσμα τῆς προσεγγίσεως ταύτης ἀγόμεθα εἰς τὸ ζήτη-
 μα: «Ὁ πλανήτης ἡμῶν προώρισταί ἄρα νὰ πέσῃ ἡμέραν τινα
 ἐπὶ τοῦ ἥλιου;» Ὁ κ. Αἰγινήτης ὑποβάλλων τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς

ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀπόστασις τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ ἄστρου τῆς ἡμέρας, ἣτις ἤδη ἐλαττοῦται, δὲν θὰ ἐλαττοῦται πάντοτε. Ἐντὸς 20,000 ἐτῶν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ μικρότατον αὐτῆς σημεῖον, καὶ ἔπειτα θέλει αὐξήσῃ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, ὅπως ἐλαττωθῇ ἐκ νέου. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεπαίσθητων τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ἣν ὁ κ. Αἰγινῆτης ἀνεκάλυψε διὰ τῶν ἐπιμόνων αὐτοῦ παρατηρήσεων, ἀποδεικνύει ὅτι ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ, τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ἰσχυρῶς βοηθούμενον ὑπὸ τῶν μαθηματικῶν, δύναται νὰ ἀνέλθῃ εἰς ὕψος ἀνυπολόγιστον».

Ὁ διάσημος Γάλλος ἀστρονόμος Flammarion ἐν ἐκτενεῖ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης τοῦ Αἰγινῆτου μελέτης γράφει σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς: «Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶνε ἀνωτέρα πάντων τῶν μέχρι τοῦδε ἀστρονομικῶν ὑπολογισμῶν. Εἶνε ὥραϊον νὰ βλέπῃ τις ἔξοχα πνεύματα ἀφιερούμενα εἰς θεωρητικὰς ἐρεῦνας, προσωρισμένας δι' ὀλιγίστους ἐκ τῶν μεμυημένων εἰς τὰ τῆς ἐπιστήμης. Αἱ τοιαῦται ἄγνωστοι καὶ ἀθόρυβοι ἐργασίαι δὲν ἔχουσι βεβαίως τὴν ἀπήχησιν σκανδαλώδους μυθιστορήματος οὐδὲ περιόπτουσιν εἰς τὸν συγγραφέα θορυβώδη δημοτικότητα. Δέον νὰ τὰς ἐξηγήσῃ τις εἰς τὸ δημόσιον ἵνα τοῦτο κατανοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ αὐτάς. Ἐν τούτοις τοιαῦται ἐργασίαι ἀσφαλιζοῦσι τὴν ἀληθῆ δόξαν, τὴν δόξαν ἣτις παραμένει ἀφθιτος ἐς αἰεὶ, καὶ ἀνυφούσι τὴν ἐπιστήμην κατὰ ἓνα ἔτι βαθμὸν πρὸς θαυμασμὸν τοῦ ἀπείρου.» Ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Παρισίων ὁμιλῶν περὶ τοῦ νεαροῦ Ἑλληνοῦ ἀστρονόμου ἐξέφρασε δημοσίᾳ καὶ τὰ ἐξῆς: «Θὰ ἤμην, εἶπεν, εὐτυχὴς ἐὰν κατώρθουν νὰ τὸν κρατήσω ἐν Παρισίοις. Ὁ νέος αὐτὸς προάρισται νὰ λαμπρύνῃ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, εἰς ὃ θὰ εἰσέλθῃ.»

Ὁ Αἰγινῆτης δὲν περιωρίσθη, ὡς συνήθως συμβαίνει, εἰς ἓνα μόνον εἰδικὸν κλάδον τῆς ὑψηλῆς καὶ δυσκόλου ἐπιστήμης, εἰς ἣν ἐπεδόθη. Ἐξ ἐναντίας ἀποδεικνύεται ὅσημέραι οὐ μόνον διακεκριμένος παρατηρητὴς ἀλλὰ καὶ βαθὺς γνώστης ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κλάδων τῆς θεωρητικῆς καὶ φυσικῆς ἀστρονομίας, πρὸ πάντων ὅμως διακρίνεται εἰς τὴν Οὐράνιον Μηχανικὴν, ἣτις εἶνε ὁ ὑψηλότερος καὶ δυσπροσιτώτερος κλάδος τῆς Ἀστρονομίας.

Τοιοῦτος ἐν σχιαγραφίᾳ ὁ Ἕλλην Αἰγινῆτης ὡς ἐπιστήμων. Κατὰ τὰ ἄλλα ἐξετάζοντες αὐτόν, βλέπομεν νέον μόλις 25—26 ἐτῶν, ὑψηλοῦ καὶ εὐθυτενοῦς ἀναστήματος, συμπαθοῦς φυσιογνωμίας, ἥς ἀμυδρὰν ἰδέαν δίδωσιν ἡμῖν ἡ ὧδε παρατιθεμένη εἰκὼν, γλυκὺς, εὐπροσῆγόρος, κοινωνικός, ἀφιερῶν τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του εἰς ἐκμάθησιν ἐπωφελοῦς πάντοτε πράγματος. Ὁμιλεῖ καὶ γράφει ἄριστα τὴν Γαλλικὴν, γνωρίζει προσέτι τὴν Ἀγγλικὴν

καὶ Γερμανικὴν καὶ εἶνε ἐγκυκλοπαιδικώτατα κατηρτισμένος. Εἶνε ἀκαταβλήτου δραστηριότητος καὶ ἐκτάκτου παρατηρητικότητος, ἀνέπτυξε δὲ ἐν ἑαυτῷ τοσαύτην χαλυβδίνην θέλησιν καὶ διαφλέγεται ὑπὸ τοιαύτης ἱερᾶς μανίας πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ὥστε οὐδὲν πρὸς κομμὰ ἰσχύει νὰ φράξῃ τὴν πρὸς τὰ ἐμπρὸς γιγαντιαίαν αὐτοῦ πορείαν. Ὑπῆρξε κύριος τῶν περιστάσεων, ὅσῳ καὶ ἂν ἐφάνησαν αὐτῷ δυσμενεῖς, ὡς εἶνε καὶ ἑαυτοῦ κύριος, διότι ἀναντιρρήτως ὁ Αἰγινήτης διάγει βίον σώφρονα καὶ ἀνεπίληπτον, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαράμιλλον ὑπόδειγμα σπουδαστοῦ καὶ ἐπιστήμονος ἐν τῷ πολυδαιδάλῳ ἐκείνῳ βίῳ τοῦ παρισινοῦ κόσμου. Ἔχει δὲ τοσαύτην πεποιθήσιν καὶ ἐξουσίαν ἐφ' ἑαυτοῦ, ὥστε βαδίζει στερεῶ τῷ ποδὶ εἰς τὰς σκοτεινὰς τρίβους τῆς ἐπιστήμης. μηδέποτε ἀποδειλιῶν. Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἔσχε τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ ἐγγύς, μαθητὴν ἔτι ὄντα τοῦ Ἑλλήν. Σχολεῖου, τὸν Αἰγινήτην, καὶ νὰ θαυμάσῃ ἕκτοτε ἐκ πολλῶν περιστάσεων τὴν ἐμβρίθειαν, τὴν αὐτοπεποιθήσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀποφασιστικότητα, δι' ὧν ὑπερενίκα παῖς ἀκόμη πᾶν ἐμπόδιον, καὶ ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὴν ἀληθῆ μεγαλοφυΐαν. Γεγονός τι, οὐ ἢ ζωηρὰ ἀνάμνησις ἐπέρχεται αὐτομάτως ἤδη ἡμῖν, ἀρκεῖ νὰ εἰκονίσῃ ἐπαρκῶς ὅποια ἀνδρική θέλησις ἐνέργει ὑπὸ τὸν δεκαετῆ ἐκείνον παῖδα. Κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἀπὸ τοῦ Σχολαρχεῖου εἰς τὸ Γυμνάσιον ἐξετάσεις, καὶ τοι φέρων τὸν βαθμὸν ἄριστα ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ του, ἀπερείσθη ὑπὸ τῶν ἐξετασάντων αὐτὸν καθηγητῶν!! Οὐδὲν παράδοξον! Γνωρίζομεν ὑπὸ ποίους συνήθως ὅρους αὐτοσχεδιάζονται αἱ τοιοῦτου εἵδους ἐξετάσεις. Ἡ τύχη τῶν ἐξεταζομένων ἥρτηται πολλάκις ἐκ τῆς νυσταλγίας ἢ τῆς νευρικῆς καταστάσεως τοῦ καθηγητοῦ. Ἀλλ' ὁ δεκαετής τότε Αἰγινήτης δεν ἀποθαρρύνεται· ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ Γυμνασιάρχου, καὶ μὲ τὸ ἠθικὸν ἐκεῖνο θάρρος, ὅπερ ἐμπνέει ἢ ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀξίαν πεποιθήσεις καὶ ἢ πλήρης συναίσθησις τοῦ ἀδίκηθέντος, παριστᾷ τὸ προσγεγόμενον αὐτῷ ἀδίκημα καὶ ἐξαιτεῖται παρ' αὐτοῦ νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν δοκιμασίαν τῶν ἐξετάσεων, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γίνῃ δεκτὸς τότε μόνον, ὅταν ἀπαντήσῃ εἰς ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ μαθήματα ἄριστα. Ὁ Γυμνασιάρχης δέχεται τὴν αἴτησιν, ἀναγνωρίζων τὰς εὐλόγους διαμαρτυρήσεις τοῦ παιδός. Καὶ ὄντως! Ὁ Αἰγινήτης ἐξετάζεται αὐστηρότατα καὶ ἀποκρίνεται ἄριστα εἰς ἐκπληξιν καὶ ἀπολίθωσιν καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν καθηγητῶν!

Τοιοῦτος ὁ Δημήτριος Αἰγινήτης ὁ μέλλων νὰ λαμπρύνῃ τὴν ἐπιστήμην, τὴν Ἑλλάδα, τὴν γεννέτειραν αὐτοῦ—τὰς Ἀθήνας.

Εἶνε ἀνάγκη ἄρά γε νὰ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐν ἡ ἐποχῇ μία ὁλόκληρος Γαλλία διεκδικεῖ τὴν προνομιοῦχον ταύτην ἐπιστημονικὴν δόξαν, προσπαθοῦσα ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐγκλιματίσῃ ἀναποσπάστως εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς τὸν Αἰγινήτην, ἔσται ἐσχάτη ἀφροσύνη καὶ ἀσύγγνωστον ἔθνικόν ἀδίκημα, ἐὰν δὲν σπεύσῃ νὰ μετακαλέσῃ ἐνταῦθα, εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος, δι' οἰουδήποτε τρόπου τὸ ἔνδοξον καὶ μεγαλοφυὲς τέκνον τῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν μάλιστα ταύτην τῆς λειψανδρίας καὶ τῶν φυτοζωουσῶν παρ' ἡμῖν μετριοτήτων;

Ἀθήναις, Ἰούλιος, 1889.

Κων. Φ. Σκόκος

ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ

ΦΩΤΙΑ νὰ κάψῃ τὸν παπᾶ,
ποῦ 'δγῆκε κ' εἶπε μὲν βολά,
πῶς τὸν π λ η σ ί ο ν' ἀγαπᾶ
καθένας πρέπει, καὶ καλᾶ.

Σὰν ζήλευσα, μ' εἶπε κουτόν·
μὰ τώρα 'μένα ἔχ' ἀρνηθῆ
κ' ἔκαμεν ἔρωτα μ' αὐτόν,
καὶ θέλει νὰ τὸν παντρευθῆ.

Γιατ' ἤκουσε τὴ συμβουλὴν
ἡ δόλι' ἀγάπη, τὸ Μαριώ,
καὶ πάγει καὶ γλυκομιλεῖ
μὲ τοῦ γειτόνου τῆς τὸν γιυί!

Καὶ εἰς τὸν ὅποιος ἔρωτᾶ,
«Γιατὶ τὸν γείτον' ἀγαπᾶς;»
γυρνᾶ καὶ λέγει ὀρθὰ κοφτά:
«Γιατ' ἔτσι τῷ θελ' ὁ παπᾶς!»

Γ. Μ. Βιζυηνός.